

Art. 26.

Skazany orzeczeniem karnem kierownika miejscowego urzędu miar może w ciągu siedmiu dni od daty doręczenia orzeczenia wnieść na ręce kierownika urzędu miar żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiednim zastosowaniu przepisów postępowania, obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowym orzeczenie kierownika miejscowego urzędu miar zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonym). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchiwać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ścigania grzywny.

Postanowienia niniejszego artykułu mają odpowiednie zastosowanie do orzeczenia, przewidzianego w art. 25 ust. 3.

Art. 27.

W sprawach o przekroczenia, przewidziane w art. 23, o ile rozstrzyga je sąd powiatowy (pokoju), prawo popierania oskarżenia przed sądem, obok innych organów państwowych, służy przedstawicielowi urzędu miar.

Art. 28.

Wysokość opłat za legalizację narzędzi mierniczych określa Minister Przemysłu i Handlu; wysokość opłat za inne czynności urzędów miar ustala Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

Wszelkie należności, przypadające urzędom miar za ich czynności, podlegają ściąganiu w drodze egzekucji administracyjnej.

Art. 29.

Dyrektor Głównego Urzędu Miar wydaje Dziennik Urzędowy Głównego Urzędu Miar, w którym ogłasza się przepisy, wydawane na podstawie niniejszego dekretu.

Art. 30.

Minister Przemysłu i Handlu wyda przepisy dotyczące określenia i dalszego tymczasowego używa-

nia móg nowopolskich, kwart, funtów i łutów na ziemiach b. zaboru rosyjskiego.

Art. 31.

Wykonanie dekretu niniejszego porucza się Ministrom: Przemysłu i Handlu, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, każdemu we właściwym zakresie działania.

662.

Obwieszczenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 20 lipca 1928 r.

w sprawie sprostowania błędów w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o kodeksie karnym wojskowym.

Na podstawie art. 5 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 23 grudnia 1927 r. w sprawie wydawania Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. z 1928 r. Nr. 3, poz. 18) prostuje się następujące błędy w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku o kodeksie karnym wojskowym, ogłoszonym w Nr. 36 Dziennika Ustaw R. P. pod poz. 328: na str. 703 w art. 9 po słowach: „stanowiska służbowe” skreśla się kropkę i dodaje się słowa: „także w wypadku, wskazanym w ust. 1 cz. 1 art. 10 powołanego kodeksu.”;

na str. 703 w cz. 2 art. 10 po słowach: „z 1903 r.” dodaje się zdanie: „Gdy kodeks niniejszy przewiduje zamknięcie w ciężkim więzieniu terminowym lub w ciężkim więzieniu, wymierzana będzie kara na czas od 4 do 15 lat.”;

na str. 705 w art. 33 po słowach: „tegoż kodeksu” skreśla się kropkę i dodaje się słowa: „tudzież postanowień art. 19 — 22 przepisów przechodzących do tegoż kodeksu.”;

na str. 706 w ust. 2 art. 42, na str. 707 w art. 52 i na str. 711 w art. 98 i 110, zamiast słów: „w art. 6,” powinno być: „w art. 5 i 6.”;

na str. 706 w ust. 1 cz. 1 art. 45 i na str. 715 w wierszu 20 z góry art. 152 po liczbie „48,” dodaje się liczbę „50.”;

Na str. 707 w cz. 1 art. 56 po słowach: „przedłużona będzie wymierzona kara zamknięcia w ciężkim więzieniu lub w więzieniu, zastępującem dom poprawy,” dodaje się słowa: „lub w więzieniu”;

na str. 709 w cz. 2 art. 80 zamiast słowa: „szeregowych” powinno być: „żołnierzy”.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*
Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*